

SEVİMLİ KONUKLAR

KARTOPU

1. Baskı - Beyaz Balina Yayınları, 2025

**SEVİMLİ KONUKLAR - 2
KARTOPU**

Ellen Miles

Özgün adı: The Puppy Place-Snowball

ISBN: 978-605-188-811-8

© Ellen Miles, 2005

© Bu kitabın Türkçe yayın hakları AnatoliaLit Telif Hakları Ajansı Aracılığı ile Scholastic Press'ten alınmış olup Beyaz Balina Yayınları'na aittir.

Yayın yönetmeni: Bülent Oktay

Editör: Nurten Hatırnaz

Çeviren: Anıl Ceren Altunkanat

Son okuma: Arzu Alan Savıcı

Grafik uygulama: Erbil Kargı

Baskı ve cilt: Deniz Matbaacılık

Matbaa Sertifika No: 77699

Beyaz Balina Yayın Sanat Dağıtım Paz. San. ve Tic. Ltd. Şirketi

Ömerli Mah. Harmantepe Cad. No: 17 K: 4

Arnavutköy / İstanbul

Tel: 0212 544 41 41 - 544 66 68 - 544 66 69 Faks: 0212 544 66 70

info@beyazbalina.com.tr

Yayınevi Sertifika No: 49238

SEVİMLİ KONUKLAR

KARTOPU

Çeviren
Anıl Ceren Altunkanat

BİRİNCİ BÖLÜM

Sevgili Fırze Hanım,

Bir bilmecem var! (Şimdi siz, "Haydi, sor sor!" diyeceksiniz.)

Ay'a ilk bayrağı kim dikmiştir?

(Siz, "Kim?" diyeceksiniz.)

Terzi!

Çınar güldü. Mektubunu en iyi arkadaşı Ege'ye gösterdi. Ege sıra arkadaşındı. Mektubu okuyunca o da güldü. Ama bir yandan da kaşlarını kaldırıp öğretmenleri Deniz Bey'e şöyle bir baktı. Çınar, Ege'nin ne demek istediğini tahmin edebiliyordu. Kâğıdı buruşturup yeniden başladı. Bir mektuba, hele de tanımadığı birine yazdığı mektuba soğuk şakayla başlamak muhtemelen iyi olmazdı.

Deniz Bey iyi bir öğretmendi ama çok ciddiye. Bayramdan beri mektup yazarken nelere dikkat edilmesi gerektiğini öğretiyordu. Neredeyse yılbaşı gelmişti, 2B sınıfındaki herkes bunu tekrar tekrar duymuştu. “Mektubu neden yazdığınızı en başta belirtin,” dedi Deniz Bey. “Ve mektubu okuyan kişiye kendinizi tanıtın.”

Haftalardır mektup yazıyorlardı. ınar’a binlerce mektup yazmış gibi geliyordu.

řey, belki on tane.

En az beř.

Bir tanesi belediye başkanınaydı. ınar, ona, köpeğine nasıl isim koyduğunu sormuştu. Bir tane de en sevdiği yazara, Filiz iek’e yazmıştı. ınar yazara fikirlerin aklına nasıl geldiğini ve köpeği olup olmadığını sormuştu. Bir tane de annesine ve babasına yazmıştı. Bu mektup, ınar’ın bu yılbaşında neden çok ama çok güzel bir hediye hak ettiğini uzun uzun açıklıyordu. Bu hediye mesela, bir köpek olabilirdi.

Çınar köpekleri çok seviyordu. Şimdi can dostu olacak Firuze Hanım'a bir mektup yazması gerekiyordu. Şirinkent İlkokulundaki her çocuğun yanında bir can dostu olacaktı. Bütün sınıflar yaşlı insanların yaşadığı bir yer olan Güzelbahçe'yi ziyaret edecekti. Burası hasta yaşlıların yaşadığı hastane gibi bir yer değildi. Bu yaşlı insanlar kendi dairelerinde yaşıyor ve biraz yardımla, kendi kendilerine bakıyorlardı. Ama zaman zaman biraz yalnızlık çekebiliyorlardı. Bazılarının gerçek torunları uzakta yaşıyordu. İşte, bu durumda devreye can dostları giriyordu.

Deniz Bey, 2B sınıfındaki çocuklara can dostlarıyla ilgili biraz bilgi vermişti. Ege'nin can dostunun adı Murat Bey'di. Murat Bey eski futbolcuydu. Çınar'a verilen bilgi notunda Firuze Hanım'ın da eskiden kütüphaneci olduğu yazıyordu. Bu güzeldi ama futbolcu olmak kadar havalı değildi.

Çınar, Deniz Bey'in uyarılarını aklında tutarak mektuba baştan başlamaya karar verdi. Deniz Bey, "Mektupta kendinizden biraz söz edin," demişti. "Ailenizden, sevdiğiniz ve sevmediğiniz şeylerden, en sevdiğiniz yemekten. Can dostunuza kendisi hakkında soru sormayı da unutmayın. İyi eğlenceler!"

Belki Çınar "eğlence" kısmını fazla zorlamıştı. Belki de Firuze Hanım şakadan hoşlanmıyordu bile.

Sevgili Firuze Hanım,

Merhaba! Ben sizin can dostunuz olacağım. İsmim Çınar Orman. İkinci sınıfa gidiyorum. Bir ablam var. İsmi Defne. Dördüncü sınıfa gidiyor. Bir de küçük erkek kardeşim var. Onun ismi de Ada ama biz ona Boncuk diyoruz. Minicik. Onu bebekken evlat edindik. Boncuk kendini köpek sanıyor, havlamayı ve yerdeki kâsedan su içmeyi seviyor. Babam itfaiyeci, annem gazeteci.

Çınar yazmayı bırakıp bir an düşündü. Firuze Hanım'a kendisiyle ilgili başka ne söyleyebilirdi? Deniz Bey sevdiği ve sevmediği şeyleri paylaşmanın bir insanı tanımakta faydalı olduğunu söylemişti.

Sevdiğim ve sevmediğim şeyler şunlar: Köpekleri severim. Yani köpeklere bayılırım. Kısa bir süre önce Lokum adında bir golden yavrusunun geçici ailesi olduk. Geçici aileler yavru köpeklere kısa bir süre bakar ve yavrunun çok iyi bir kalıcı aile bulmasına yardım eder. Annem ailemizin tam zamanlı bir köpeğe hazır olmadığını söylüyor ama eşyaları kemirse de (annem değil, Lokum) Lokum'u sevmiştir. Her neyse, onunla olmak çok eğlenceliydi, ta ki onu (annemi değil, Lokum'u) vermek zorunda kalana dek. En güzeli de Lokum'a bulduğumuz yuvanın en iyi arkadaşım Ege'nin evi olması. Ege yan komşumuz, bu sayede Lokum'u sürekli görebiliyorum.

Çınar biraz düşündü.

Ayrıca soğuk şakaları severim. Tanıştığımızda size bir tane yaparım. İpucu: köpekler hakkında.

Sevmediklerim: Kendi köpeğimin olmaması. Ve mantar.

En sevdiğim yemek: Makarna ama köfte sevmem. Köpeğim olsaydı köfteleri ona verirdim.

Çınar kalemi bırakıp elini salladı. Ne çok yazmıştı! Mektup neredeyse bitmişti. Ama Firuze Hanım'a kendisiyle ilgili soru sormayı unutmuştu. Tekrar kalemini aldı.

Ya siz? Köpeğiniz var mı?

Can dostunuz,

Çınar

Çınar kâğıda baktı. Planladığından çok daha

uzun yazmıştı ve yazdıklarının çoğu köpeklerle ilgiliydi. Eh, olsun. Zil yeni çalmıştı. Mektubu verip masayı toplamanın ve kapının yanında sıraya girmenin vakti gelmişti.

Çınar, Ege ve Defne okuldan eve dönerken Defne, "Can dostlarınızla ne zaman tanışacaksınız?" diye sordu. Kar yağıyor, Çınar diliyle kar tanesi yakalamaya çalışıyordu.

"Pazartesi," dedi Ege. "Murat Bey'e, Lokum ve Tarçın'ın bir fotoğrafını götüreceğim."

Tarçın, Ege'nin diğer köpeğiydi. Yaşlı bir *golden*'di ve Lokum'u çok seviyordu. Sürekli birbirlerini kovalıyor, birbirlerinin oyuncaklarını çalıyorlardı. Fotoğraf lafı Çınar'ı biraz kışkandırmıştı. Neden *onun* da fotoğraflarını göstereceği bir köpeği olamıyordu ki?

"Çınar! Defne! Atlayın hadi!" Bu babalarıydı. Orman ailesinin kırmızı kamyonetini yanlarına yanaştırmıştı. Heyecanlı görünüyordu.